

Beslutslista för ÅLR

Beslutsdatum mellan 2023-06-29 och 2023-06-29

23 cases found

Diariennr. [ÅLR 2023/1062](#) Reg.datum 01-02-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Infrastrukturavdelningen Allmänna byrån Byråchef tjänstemannaföredragning
Beslutande Blomberg Gustav,
Föredragande Gottberg Karolina,
Ärendemening Understöd för byte av huvudvärmekälla
Motpart
Beslut Landskapsregeringen beviljar Er ett stöd och utbetalning om 3 000 € för konvertering av huvudvärmekälla i Er bostadsfastighet. Åtgärden ska vara genomförd senast den 1.1.2025.

Diariennr. [ÅLR 2023/4284](#) Reg.datum 30-05-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Infrastrukturavdelningen Allmänna byrån Byråchef tjänstemannaföredragning
Beslutande Blomberg Gustav,
Föredragande Gottberg Karolina,
Ärendemening Understöd för byte av huvudvärmekälla
Motpart
Beslut Landskapsregeringen avslår Er ansökan om understöd för byte av huvudvärmekälla.

Diariennr. [ÅLR 2021/9592](#) Reg.datum 09-11-2021 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Näringsavdelningen Allmänna byrån tjänstemannaföredragning
Beslutande Bäckman-Hägglund Tina,
Föredragande Alopaeus Sara,
Ärendemening Finansieringsansökan skärgårdsstöd
Motpart
Beslut Efter inlämnade av godkänt bokslut för år 2022 som påvisar att Ni drivit verksamhet betalas slutraten, 3.000 euro ut. (141 N1)

Diariennr. [ÅLR 2023/5208](#) Reg.datum 26-06-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Näringsavdelningen Jordbruksbyrån Byråchef tjänstemannaföredragning
Beslutande Strand Susanne,
Föredragande Högman Sölve,
Ärendemening Investeringsstöd
Motpart
Beslut Landskapsregeringen har den 29 juni 2023 beslutat att ge er tillstånd att påbörja er investering i täckdikning. Projektet finns beskrivet i er ansökan som är inlämnad i Hyrrå-stödtillämpningssystemet med projektnummer 241842. Således är kostnader för projektet i enlighet med ansökan och som uppkommit efter detta beslut godtagbara och stödbara om investeringsstöd beviljas. Detta är inte ett beslut om huruvida stöd kommer att beviljas. (1224 N2)

Diariennr. [ÅLR 2023/5511](#) Reg.datum 28-06-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Näringsavdelningen Jordbruksbyrån Byråchef tjänstemannaföredragning

Beslutande Strand Susanne,

Föredragande Högman Sölve,

Ärendemening Investeringsstöd

Motpart

Beslut Landskapsregeringen har den 29 juni 2023 beslutat att ge er tillstånd att påbörja er investering i byggande av svinhus. Projektet finns beskrivet i er ansökan som är inlämnad i Hyrrä-stödtillämpningssystemet med projektnummer 254036. Således är kostnader för projektet i enlighet med ansökan och som uppkommit efter detta beslut godtagbara och stödbara om investeringsstöd beviljas. Detta är inte ett beslut om huruvida stöd kommer att beviljas. (1225 N2)

Diariennr. [ÅLR 2023/4231](#) Reg.datum 29-05-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut

Beslutande Carlsson Viktor,

Föredragande

Ärendemening Hembygdsrätt

Motpart

Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4107](#) Reg.datum 24-05-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut

Beslutande Carlsson Viktor,

Föredragande

Ärendemening Hembygdsrätt

Motpart

Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4211](#) Reg.datum 26-05-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut

Beslutande Carlsson Viktor,

Föredragande

Ärendemening Hembygdsrätt

Motpart

Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4548](#) Reg.datum 07-06-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut
Beslutande Carlsson Viktor,
Föredragande
Ärendemening Hembygdsrätt
Motpart
Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4401](#) Reg.datum 05-06-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut
Beslutande Carlsson Viktor,
Föredragande
Ärendemening Hembygdsrätt
Motpart
Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4504](#) Reg.datum 07-06-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut
Beslutande Carlsson Viktor,
Föredragande
Ärendemening Hembygdsrätt
Motpart
Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4564](#) Reg.datum 08-06-2023 Beslutsdatum 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut
Beslutande Carlsson Viktor,
Föredragande
Ärendemening Hembygdsrätt
Motpart
Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/3201](#) **Reg.datum** 13-04-2023 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut

Beslutande Carlsson Viktor,

Föredragande

Ärendemening Hembygdsrätt

Motpart

Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/3979](#) **Reg.datum** 16-05-2023 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut

Beslutande Carlsson Viktor,

Föredragande

Ärendemening Hembygdsrätt

Motpart

Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/4364](#) **Reg.datum** 01-06-2023 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannabeslut

Beslutande Carlsson Viktor,

Föredragande

Ärendemening Hembygdsrätt

Motpart

Beslut Landskapsregeringen beviljar ansökan om åländsk hembygdsrätt.

Diariennr. [ÅLR 2023/2218](#) **Reg.datum** 07-03-2023 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Utbildnings- och kulturavdelningen Ålands museum Byråchef/museichef tjänstemannaföredragning

Beslutande Dahlblom Annika,

Föredragande Lehtomäki Minna,

Ärendemening Bokande av Kastelholms slott för konsert

Motpart Kulturföreningen Katrina r.f.

Beslut Ålands landskapsregering beslöt godkänna kulturföreningen Katrinas r.f. anhållan om att få disponera norra längan i Kastelholms slott för en konsert 18 juni 2023. Konserten hålls efter ordinarie öppethållningstid. För detta debiteras personalkostnader enligt fastslagen prislista. Konsertföreningen önskar överträda personbegränsningen som gäller för utrymmet. För detta ska kulturföreningen söka tillstånd från brandmyndigheten.

Diariernr. [ÅLR 2022/1042](#) **Reg.datum** 08-02-2022 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Näringsavdelningen Allmänna byrån Byråchef tjänstemannaföredragning

Beslutande Franzell Leif,

Föredragande Alopaeus Sara,

Ärendemening Teknisk kontroll av ansökan om EU-finansiering Leader projekt: Hur bobara är vi?

Motpart Företagsam Skärgård rf

Beslut Utifrån godkända stödberättigande kostnader bevilja 34.968,63 euro för utbetalning. (Hyrrä-nummer: 192847)

Diariernr. [ÅLR 2021/9538](#) **Reg.datum** 08-11-2021 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Näringsavdelningen Allmänna byrån tjänstemannaföredragning

Beslutande Franzell Leif,

Föredragande Alopaeus Sara,

Ärendemening Verksamhetsbidrag, Leaderstrategi för Åland 2021-2022

Motpart Lokalkraft Leader Åland rf

Beslut Utifrån godkända stödberättigande kostnader bevilja 5.062,48 euro för utbetalning. (142 N1, Hyrrä-nummer: 180614)

Diariernr. [ÅLR 2020/6389](#) **Reg.datum** 20-08-2020 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Näringsavdelningen Allmänna byrån Byråchef tjänstemannaföredragning

Beslutande Franzell Leif,

Föredragande Alopaeus Sara,

Ärendemening Teknisk kontroll av ansökan om EU-finansiering Leader Projekt: Smartare tillsammans

Motpart Lokalkraft Leader Åland rf

Beslut Utifrån godkända stödberättigande kostnader bevilja 8.178,61 euro för utbetalning. (Hyrrä-nummer: 142131)

Diariernr. [ÅLR 2023/3074](#) **Reg.datum** 05-04-2023 **Beslutsdatum** 2023-06-29

Beslutande organ Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannaföredra

Beslutande Slotte Michaela,

Föredragande Mecklin Sophie,

Ärendemening Jordförvärv i Hammarland

Motpart

Beslut Landskapsregeringen avslår ansökan om jordförvärvstillstånd gällande ett outbrutet område om ca 3 990 m2 av fastigheten Karl-Olofs RNr 3:102 i Hammarlands kommun.

Beslutande organ	Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannaföredra
Beslutande	Slotte Michaela,
Föredragande	Mecklin Sophie,
Ärendemening	Jordförvärv i Föglö
Motpart	

Beslut

Överklagat beslut Ålands landskapsregerings beslut 27.3.2023, ÅLR 2022/3727, gällande ansökan om jordförvärvstillstånd gällande fastigheten Söderåker RNr 7:23, fastigheten Söderåker RNr 7:42 och en kvotdel om 1/2 av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7 i Föglö kommun. Besvärssyrkande I besvär av den 4 maj 2023 yrkar ändringssökanden att Ålands landskapsregerings beslut upphävs och återförvisas alternativt ändras till den del det gäller jordförvärvstillstånd för en kvotdel om 1/2 av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7, i första hand så att ändringssökanden beviljas tillstånd enligt ansökan, eller i andra hand så att Ålands landskapsregering åläggs att behandla ärendet på nytt och fatta ett nytt beslut. Ändringssökanden yrkar även ersättning för sina rättegångskostnader i ärendet jämte laga dröjsmålsränta. Grunder för besvärssyrkande Ändringssökanden framför bland annat att motiveringen av beslutet är bristfällig, inte har stöd i lag samt inte uppfyller förvaltningslagens bestämmelser avseende klarhet och förutsebarhet. Ändringssökanden framför även att landskapsregeringen inte har beaktat viss praxis i beslutet. Bemötande Landskapsregeringen anser att besvaren ska förkastas som ogrundade. Landskapsregeringen anser att det oberoende av utgången i ärendet inte finns skäl att tillerkänna ändringssökanden ersättning för rättegångskostnaderna. Grunder för bemötande Bakgrund Sökanden anhöll om tillstånd att förvärva och besitta fastigheten Söderåker RNr 7:23 (62-422-7-23), fastigheten Söderåker RNr 7:42 (62-422-7-42) och en kvotdel om 1/2 av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7 (62-422-8-7) i Föglö kommun. Fastigheten Söderåker RNr 7:23 om totalt 4 500 m² är belägen inom oplanerat område och är bebyggd med äldre bostadshus. Fastigheten gränsar inte till vatten men till fastigheten hör andel i samfällt vattenområde. Enligt ansökan består fastigheten av produktiv åkermark. Fastigheten Söderåker RNr 7:42 om totalt 4 630 m² är belägen inom oplanerat område och är obebyggd. Fastigheten gränsar inte till vatten och till fastigheten hör inga andelar i samfälliga jord- eller vattenområden. Enligt ansökan består fastigheten av produktiv åkermark och impediment. Fastigheten Stora Tallkläppen om totalt 9 100 m² är belägen inom oplanerat område och är bebyggd med ett fritidsbostadshus. Fastigheten gränsar till vatten men till fastigheten hör inga andelar i samfälliga jord- eller vattenområden. Av ansökan framgick att syftet med ansökan och de fång som beskrivs i den är att lösa upp den ägarstruktur som belastar fastigheterna och som omfattar tre generationer och två olika släktgrenar. Ägarstrukturen försvårar en effektiv användning av fastigheterna och riskerar att kompliceras ytterligare när ytterligare medlemmar av släktgrenarna avlider i framtiden. De släktmedlemmar som fortfarande lever har efter diskussioner enats om en lösning dem emellan som går ut på att Söderåkrarna säljs på den öppna marknaden samt att Stora Tallkläppen RNr 8:7 fortsätter att disponeras respektive förväras av den ena släktgrenen. En sådan lösning kräver dock att sökanden erhåller tillstånd att förvärva en andel om hälften av Stora Tallkläppen RNr 8:7 mot att hon istället överlåter produktiv mark som kan fortsätta ägas och nyttjas av personer som uppfyller villkoren för hembygdsrätt. För att åstadkomma en sådan lösning kan krävas att lagfartsuppgifterna för de fastigheter som ska säljas, dvs fastigheten Söderåker RNr 7:23 och fastigheten Söderåker RNr 7:42, uppdateras, vilket i sig förutsätter temporärt jordförvärvstillstånd. Ansökan avsåg således dels tillstånd att äga och besitta en kvotdel om 1/2 av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7, dels tillstånd att äga och besitta fastigheterna Söderåker RNr 7:23 och Söderåker RNr 7:42 som sökanden avsåg avyttra i utbyte mot fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7. Ur handlingarna i ärendet framgick följande. Sökandens makes föräldrar innehade lagfart på fastigheten Söderåker RNr 7:23 och sökandens makes bror innehade lagfart på fastigheten Söderåker RNr 7:42. Sökandens makes

far avled år 1978 och all hans egendom tillföll sökandens makes mor enligt testamente. Sökandens makes mor avled år 1994 och i bouppteckningen angavs sökandens make och hans bror som delägare i dödsboet som ännu var oskiftat. Sökandens bror avled år 2006 och i bouppteckningen angavs sökandens make som ensam delägare i dödsboet. Sökandens make blev därmed ensam delägare i sin mors dödsbo och har därigenom förvärvat äganderätten till all egendom i dödsboet, inklusive fastigheten Söderåker RNr 7:23, samt all egendom i sin brors dödsbo, inklusive fastigheten Söderåker RNr 7:42. Sökandens make avled år 2009 och i bouppteckningen angavs sökanden och sökandens makes särkullbarn som delägare i dödsboet. Av inbördes testamente, daterat den 7 september 1976, framgick att sökanden och sökandens make förordnat att den av dem som överlever den andre skall med full äganderätt erhålla all den avlidnes kvarlåtenskap.

Ur handlingarna i ärendet framgick vidare att lagfart på fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7 innehades av sökandens make och sökandens makes tidigare maka. Äktenskapet upphörde genom äktenskapsskillnad år 1970 och maken avled år 2019. I bouppteckningen efter sökandens make har upptagits en kvotdel om ½ av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7. Sökanden avsåg att förvärva kvotdelen genom testamente efter sin make. Ur bouppteckning efter sökandens makes tidigare maka framgick att hennes bror var ensam delägare i dödsboet. I bouppteckningen har upptagits den andra kvotdelen om ½ av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7. Dödsbodelägaren har enligt ansökan inte jordförvävrätt till kvotdelen av fastigheten i sin helhet varför han hade för avsikt att låta dödsboet försälja densamma. Det är denna kvotdel av fastigheten som är föremål för ansökan.

I ansökan uppgavs att ägoförhållandet gällande fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7 är komplicerat och att situationen inte underlättas av att det inte finns något sambesättningsavtal eller annat underlag som reglerar hur fastigheten ska användas. Delägarna har inte någon direkt släktrelation, och står inte i aktiv kontakt med varandra. Om inte ägoförhållandena kan regleras genom nu aktuellt förslag riskerar ägoförhållandena att försvåras ytterligare, vilket skulle försvåra och riskera att omöjliggöra en framtida användning av fastigheten. Även om delägarna skulle hitta förutsättningar för en skäligen och rättvis klyvning av fastigheten, till den del det alls är möjligt på grund av fastighetens utformning, tillåter inte byggnadsordningen för Föglö kommun byggnation närmare än 30 meter från strandlinjen. Ett sådant krav kommer inte kunna uppfyllas vid en klyvning av fastigheten. Den fritidsbostad som finns på fastigheten ägs av sökandens makes dödsbo, varför den andel som genom klyvning skulle tillfalla den andra delägaren inte kommer kunna bebyggas enligt gällande regelverk.

Avsikten med förvärvet var fritidsbruk. Sökanden är inte bosatt i landskapet och har inte innehaft hembygdsrätt.

Landskapsregeringen konstaterade att sökanden har jordförvävrätt till fastigheten Söderåker RNr 7:23 och en kvotdel om ½ av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7, beviljade ansökan om jordförvävrättstillstånd gällande fastigheten Söderåker 7:42 och avslag ansökan om jordförvävrättstillstånd gällande en kvotdel om ½ av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7 enligt de grunder som framgår ur beslutet av den 27.3.2023.

2. Grunderna för avslaget

Ansökan avsåg dels tillstånd att förvärva och besitta en kvotdel om ½ av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7, dels tillstånd att förvärva och besitta fastigheterna Söderåker RNr 7:23 och Söderåker RNr 7:42 vilka sökanden avsåg att avyttra i utbyte mot fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7. Eftersom det är olika regler som blir tillämpliga vid de olika förvärven tog landskapsregeringen ställning till de olika situationerna var för sig.

Landskapsregeringen konstaterade att sökandens förvärv av fastigheten Söderåker RNr 7:23 inte är tillståndspliktigt samt att ändringsökanden enligt landskapsregeringens bedömning kunde beviljas jordförvävrättstillstånd för fastigheten Söderåker RNr 7:42. Vidare

konstaterade landskapsregeringen att sökanden har jordförvävrätt till den kvotdel om ½ av fastigheten Stora Tallkläppen RNr 8:7 som sökanden avsåg att förvärva genom testamente efter sin make. Gällande den kvotdel om ½ av fastigheten som sökanden avsåg att förvärva genom köp från sin makes tidigare makas bror konstaterade landskapsregeringen att förvärvet är tillståndspliktigt.

Landskapsregeringen konstaterade att landskapsregeringens beslutspraxis gällande kvotdelar är att eftersom envar samägare har besittningsrätt till hela markområdet är det inte möjligt att beakta vardera samägares proportionella kvotdel av markområdet. Landskapsregeringen beaktar således hela markområdets storlek vid prövning av likartade ansökningar.

Landskapsregeringen konstaterade att huvudregeln för beviljande av jordförvävrättstillstånd för fritidsboende är det som framgår ur 4 § 2 mom. 1 punkten landskapsförordningen om jordförvävrättstillstånd, men att ansökan inte uppfyllde samtliga villkor enligt bestämmelsen och att bestämmelsen därmed inte kunde läggas till grund för bifall av ansökan.

Av 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvävrättstillstånd framgår att om inte särskilda skäl däremot föreligger ska jordförvävrättstillstånd beviljas om sökanden inom ett år från det att sökanden förvärvat mark, avyttrar ett annat markområde inom landskapet. Vid en helhetsbedömning, där hänsyn ska tas till markområdets storlek, karaktär och geografiska läge, framkommer att avyttringen och förvärvet sammantaget är till gagn för allmänna åländska intressen. Vid bedömningen ska landskapsregeringen lägga särskild vikt vid intresset av att produktiv mark hålls kvar i åländsk ägo.

Landskapsregeringen konstaterade att den fastighet som sökanden har för avsikt att förvärva och det markområde sökanden har för avsikt att avyttra har helt olika karaktärer. Den fastighet sökanden har för avsikt att förvärva en kvotdel om ½ av är 9 100 m² stor, gränsar till vatten och till fastigheten hör inga andelar i samfälliga jord- eller vattenområden. De fastigheter som sökanden uppgett sig ha för avsikt att avyttra är sammanlagt 9 130 m², gränsar inte till vatten och till en av fastigheterna hör andel i samfälligt vattenområde. I ärendet är utrett att fastigheterna delvis utgörs av produktiv åkermark. Landskapsregeringen konstaterade att fastigheten utgörs av en strandfastighet, vilka har en speciell ställning enligt jordförvärvslagstiftningen, och att de fastigheter som sökanden har för avsikt att avyttra utgörs delvis av produktiv åkermark. Även om de fastigheter som sökanden har för avsikt att avyttra delvis utgörs av produktiv åkermark med en större areal än den fastighet som sökanden har för avsikt att förvärva kvotdel av gränsar den fastigheten till strand och är relativt stor. Landskapsregeringen har tidigare ansett att 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvävrättstillstånd inte har kunnat läggas till grund för beviljande av tillstånd t.ex. i beslut 18.11.2020, nr 684 Rk1a, ÅLR 2019/6500. I det fallet var fastigheten som sökanden hade för avsikt att förvärva 5 550 m² stor och utgjordes av en strandfastighet, medan det markområde sökanden hade för avsikt att avyttra utgjordes av 2 alternativt 2,487 ha åkermark. Mot bakgrund av fastigheternas beskaffenhet och storlek samt landskapsregeringens tidigare beslutspraxis ansåg landskapsregeringen att 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvävrättstillstånd inte kunde läggas till grund för ett beviljande av tillstånd i det fallet.

Eftersom ingen annan av de punkter som framgår i förordningen var tillämpliga prövade landskapsregeringen ansökan mot 12 § landskapslagen (2003:68) om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd. Landskapsregeringen konstaterade att sökanden inte är bosatt i landskapet och inte heller tidigare har varit bosatt i landskapet, vilket talade mot ett beviljande av tillstånd. Mot beviljande talade även fastighetens storlek, dvs 9 100 m², samt avsikten med förvärvet som är fritidsbruk. Landskapsregeringen noterade därtill att fastigheten gränsar till strand och att strandfastigheter har en speciell ställning enligt jordförvärvslagstiftningen. Landskapsregeringen konstaterade att syftet med jordförvärvslagstiftningen är enligt 1 § jordförvärvslagen (1975:7) för Åland att behålla jordegendomen på Åland i den åländska befolkningens händer. De kriterier för beviljande av jordförvärvstillstånd som framgår ur 4 § 2 mom. landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd utgör i sig redan undantag från lagstiftningens huvudsakliga syfte.

Med beaktande av omständigheterna i fallet, landskapsregeringens beslutspraxis och jordförvärvslagstiftningens syfte fann landskapsregeringen inom ramen för sin prövningsrätt att det inte var ändamålsenligt att göra ytterligare avsteg från jordförvärvslagstiftningens syfte och avtog därför ansökan.

3. Påståendet att motiveringen är bristfällig

Ändringssökanden anför att motiveringen av beslutet är bristfällig, inte har stöd i lag samt inte uppfyller förvaltningslagens bestämmelser avseende klarhet och förutsebarhet.

Ändringssökanden anser att någon egentlig helhetsbedömning inte görs i beslutet och att det förblir oklart på vilket sätt den planerade avyttringen och förvärvet inte anses gynna allmänna åländska intressen. Ändringssökanden noterar att landskapsregeringen i beslutet har beaktat storleken, karaktären och det geografiska läget, men anser att landskapsregeringen brustit i ärendehantering och beslutsmotiveringen eftersom landskapsregeringen inte i tillräcklig grad beaktat intresset av att produktiv mark hålls kvar i åländsk ägo.

Den bakomliggande tanken med landskapsförordningens 4 § 2 mom. 5 punkt är att landskapsregeringen ska göra en avvägning eller balansering så att förvärvet och avyttringen av fast egendom inte medför att det utomåländska ägandet ökar. I landskapsregeringens tillståndspraxis har i första hand tagits fasta på om sökandens ägande- eller besittningsrätt till fast egendom ökar i ett arealmässigt avseende. Vikt har även lagts vid markområdenas karaktär. I regel har tillstånd inte beviljats om det förvärvade markområdet utgör en strandfastighet medan det avyttrade inte har en strand. I en sådan situation förutsätter beviljandet av tillstånd att det finns andra faktorer som kan beaktas, t.ex. att det avyttrade området är mycket större än det förvärvade.

Ändringssökanden anser vidare att det av beslutet förblir oklart på vilket sätt strandfastigheter anses ha en speciell ställning enligt jordförvärvslagstiftningen. Landskapsregeringen konstaterar att strandfastigheter har en speciell ställning såväl i jordförvärvslagstiftningen som i beslutspraxis. Skyddsintresset gällande holmar och strandområden framgår redan av förarbetet till jordförvärvslagen för Åland (landskapsstyrelsens framställning nr 29/1973) där det framfördes oro över att bristande resurser och stigande priser begränsade möjligheterna att utnyttja inlösningsrätten enligt den då gällande lagen om utövande av lösningsrätt vid överlåtelse av fastighet i landskapet Åland (FFS 671/1951). I förarbetet till landskapslagen om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd (FR 20/2001-2002) uttalade lagstiftaren vidare att ett markområde kan anses vara lämpligt för

jordförvärvstillstånd om det inte utgörs av ett attraktivt eller känsligt strandområde. I 4 § 2 mom. landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd, som stadgar i vilka fall jordförvärvstillstånd ska beviljas om det inte finns särskilda skäl däremot, undantas strandfastigheter från tillämpningsområdet i punkterna 2-4 samt delvis i punkt 1.

4. Påståendet om att landskapsregeringen inte har beaktat tidigare beslutspraxis

I komplettering av sina besvär anför ändringssökanden att i ärendet bör beaktas praxis som Ålands landskapsregering inte har beaktat i sitt beslut.

Ändringssökanden hänvisar till beslut 7.1.2014, nr 15 K12, ÅLR 2013/8966, i vilket landskapsregeringen konstaterade att fastigheten som var föremål för ansökan var en aning större än det markområde som avyttrades. Vidare konstaterade landskapsregeringen att det i fallet också skulle beaktas att det rör sig om en ändamålsenlig arvsuppgörelse och att sökandena hade en tidigare anknytning till den fastighet som förvärvas. Mot bakgrund av detta ansåg landskapsregeringen att förvärvet och avyttringen uppfyllde villkoren enligt 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd.

Det kan inledningsvis noteras att det beslut som ändringssökanden hänvisar till har rättats på grund av sakfel och har upphävts och ersatts av beslut 24.1.2014, nr 45 K12, ÅLR 2013/8966. Motiveringen i det beslut som upphävts är dock identisk med motiveringen i det gällande beslutet.

Av beslutet i ÅLR 2013/8966 framkommer inte på vilket sätt markområdenas storlek, karaktär och geografiska läge har beaktats. Landskapsregeringen konstaterar att omständigheterna i fallet inte är identiska med omständigheterna i det nu aktuella fallet samt att det i det nu aktuella fallet inte kan anses röra sig om en ändamålsenlig arvsuppgörelse då det inte föreligger någon direkt släkterelation mellan ändringssökanden och överlåtaren, vilket ändringssökanden själv konstaterat i ansökan. Landskapsregeringen konstaterar därtill att besvär enligt 16 § jordförvärvslagen (1975:7) för Åland inte får anföras över ändamålsenligheten av landskapsregeringens med stöd av jordförvärvslagen fattade beslut. Ändringssökanden hänvisar även till beslut 15.6.2022, nr 448 Rk1a, ÅLR 2022/1155, och anför att kvotdelen av fastigheten Stora Tallklippen kommer att användas för fritidsboende, på samma sätt som i det andra beslut som hänvisas till, och att ansökan också av den anledningen borde ha beviljats. Ändringssökandens argumentation är till denna del oklar för landskapsregeringen, då det framstår som att ändringssökanden anser att enbart den omständigheten att fastigheten ska användas för fritidsbruk skulle innebära att tillstånd ska beviljas enligt 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd. Det är dock inte vad som framgår av bestämmelsen, vilket ändringssökanden själv redogjort för. Alternativt lyfter ändringssökanden fram beslutet i syfte att visa att 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd är tillämplig även vid förvärv för fritidsbruk. Landskapsregeringen har dock inte i beslutet påstått att 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd inte skulle vara tillämplig vid förvärv för fritidsbruk och det är inte på denna grund som landskapsregeringen ansett att bestämmelsen inte kan läggas till grund för ett beviljande av tillstånd. Landskapsregeringen konstaterar att omständigheterna i ärendet i övrigt skiljer sig från det nu aktuella ärendet gällande markområdenas storlek, karaktär och geografiska läge och att de därför inte är jämförbara. Mot bakgrund av det ovan sagda anser landskapsregeringen att de beslut som ändringssökanden hänvisar till inte är jämförbara med det nu aktuella beslutet och att det vid prövningen enligt 4 § 2 mom. 5 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd således inte var relevant att redogöra för nämnda beslut.

5. Påståenden gällande bedömningen av fastighetens storlek

Ändringssökanden anser att landskapsregeringen felaktigt hänvisar till att fastigheten Stora Tallkläppen är relativt stor och hänvisar till arean 9 130 m². Ändringssökanden anser att eftersom ändringssökanden har ägande- och jordförvärrätt till en kvotdel om 1/2 av fastigheten så avser det planerade förvärvet ca 4 550 m². Det är för ändringssökanden också oklart vad som menas med "relativt".

Landskapsregeringen noterar inledningsvis att landskapsregeringen inte har hänvisat till arean 9 130 m². Därtill noteras att det är fastigheterna som ändringssökanden uppgett sig ha för avsikt att avyttra som tillsammans har en areal om 9 130 m² och att fastigheten Stora Tallkläppens areal är 9 100 m².

Som framgår av beslutet är landskapsregeringens beslutspraxis gällande kvotdelar att eftersom envar samägare har besittningsrätt till hela markområdet är det inte möjligt att beakta vardera samägares proportionella kvotdel av markområdet. Landskapsregeringen beaktar således hela markområdets storlek vid prövning av likartade ansökningar. I ärende ÅLR 2021/7705 och ÅLR 2021/7706 förelåg liknande omständigheter som i det nu aktuella. Sökandena hade med jordförvärrätt förvärvat hälften var av en kvotdel om 2/3 av en fastighet om 8 550 m² och hälften var av en kvotdel om 1/2 av en fastighet om 1000 m². Sökandena ansökte om tillstånd att förvärva hälften var av resterande andelar av fastigheterna. Landskapsregeringen avslag ansökningarna och sökandena anförde besvär till högsta förvaltningsdomstolen och invände i besvären mot att landskapsregeringen beaktat markområdenas hela storlek vid prövningen. Genom beslut 11.4.2023, nr 1138/2023 och 1137/2023, avslag högsta förvaltningsdomstolen besvären och uttalade bland annat följande:

"Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar att huvudprincipen för jordbesittning på Åland förutsätter åländsk hembygdsrätt och att varje jordförvärrättstillstånd innebär ett undantag från huvudregeln. Landskapsregeringen har därför kunnat förhålla sig restriktivt till att tillåta ändringssökanden att förstärka sitt innehav med ytterligare kvotdelar av de fastigheter ärendet gäller." Mot bakgrund av domstolens uttalande samt landskapsregeringens beslutspraxis anser landskapsregeringen att landskapsregeringens bedömning inte strider mot lag på det sätt som anförts.

Gällande vad som avses med att fastigheten är relativt stor konstaterar landskapsregeringen att det av förarbetet till landskapslagen om jordförvärrätt och jordförvärrättstillstånd (FR 20/2001-2002) framgår bl.a. att ett markområde kan anses vara lämpligt för jordförvärrättstillstånd om det understiger 4.000 m². Ett markområde som överstiger denna gräns kan därför enligt landskapsregeringens bedömning anses vara relativt stort.

6. Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser landskapsregeringen inte att det i ärendet framkommit skäl att anta att landskapsregeringen vid sin bedömning skulle ha förbisett de omständigheter som framkommit till stöd för ändringssökandens ansökan eller att beslutet skulle stå i strid med tidigare beslutspraxis. Landskapsregeringen anser att landskapsregeringen har kunnat avslå ändringssökandens ansökan inom ramen för sin prövningsrätt och att beslutet inte strider mot lag. Landskapsregeringen anser därför att besvären ska förkastas.

Diarienumr. [ÅLR 2022/6444](#) Reg.datum 16-08-2022 Beslutsdatum

2023-06-29

Beslutande organ	Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannaföredra
Beslutande	Slotte Michaela,
Föredragande	Mecklin Sophie,
Ärendemening	Jordförvärr i Eckerö
Motpart	

Överklagat beslut Ålands landskapsregerings beslut 14.2.2023, ÅLR 2022/6444, gällande ansökan om jordförvärvstillstånd gällande en kvotdel om ½ av fastigheten Sjöheden RNr 2:10 i Eckerö kommun samt en kvotdel om ½ av de på fastigheten belägna byggnaderna. Besvärssyrkande I besvär av den 17 mars 2023 yrkar ändringssökanden att landskapsregeringens beslut ändras att istället bevilja ändringssökanden jordförvärvstillstånd gällande fastigheten Sjöheden RNr 2:10 i Eckerö kommun. Grunder för besvärssyrkande Ändringssökanden framför bland annat att det är möjligt att på Åland skilja ägandet av fastigheten från byggnaden, att ändringssökandens far samägt byggnaden på fastigheten med sin sambo, att ändringssökanden har en anknäpning till landskapet och att landskapsregeringen inte berört möjligheten att stycka av befintlig mark att omfatta endast byggnaderna. Bemötande Landskapsregeringen anser att besvärerna ska förkastas som ogrundade. Landskapsregeringen anser att det oberoende av utgången i ärendet inte finns skäl att tillerkänna ändringssökanden ersättning för rättegångskostnaderna. Grunder för bemötande Bakgrund Ansökan avsåg en kvotdel om ½ av fastigheten Sjöheden RNr 2:10 i Eckerö kommun (43-401-2-10) samt en kvotdel om ½ av de på fastigheten belägna byggnaderna. Fastigheten om 5 220 m² är belägen inom oplanerat område och är bebyggd med fritidshus. Fastigheten gränsar till vatten och till fastigheten hör andelar i samfälliga jord- och vattenområden. Till ansökan hade bifogats ett avtal, daterat den 3 januari 2003, i vilket sökandens far och sökandens fars sambo kommit överens om att det fritidshus som de uppfört gemensamt på sökandens fars sambos fastighet Sjöheden RNr 2:10 ägs till hälften var av dem och att de vid en eventuell separation således äger rätt att erhålla hälften var av värdet av fritidshuset. Till ansökan hade även bifogats ett inbördes testamente, daterat den 3 januari 2003, enligt vilket sökandens far och sökandens fars sambo förordnat att då någondera av dem avlider ska den efterlevande ha full och oinskränkt besittningsrätt till deras gemensamma fritidshus jämte fastigheten Sjöheden RNr 2:10 och att deras efterlämnade egendom efter att de båda avlidit ska skiftas enligt lag mellan deras bröstarvingar. Ansökan kompletterades med bouppteckning, daterad den 12 mars 2021, ur vilken framgick att en kvotdel om ½ av fritidshuset på fastigheten Sjöheden RNr 2:10 ingick i sökandens fars kvarlåtenskap. Till ansökan hade vidare bifogats arvsförfattning, undertecknad av sökanden den 10 december 2021, ur vilken framgick att sökanden och sökandens bror tilldelas en kvotdel om ¼ var av fastigheten Sjöheden RNr 2:10 och att arvsförfattningen ska förstas som att ägoandelar i byggnaderna inte har skiftats utan att de kommer att skiftas vid framtida försäljning, eller, efter det att sökandens fars sambo avlidit, enligt testamente. Ur kompletteringen framgick vidare att ansökan gäller möjlighet att, då framtida skifte görs, kunna genom gåva eller köp, äga hela fastigheten Sjöheden RNr 2:10. Således avsåg ansökan dels tillstånd att genom arv efter sökandens far förvärva en kvotdel om ¼ av de på fastigheten belägna byggnaderna, dels tillstånd att genom gåva eller köp av sökandens fars sambo förvärva en kvotdel om ½ av fastigheten samt en kvotdel om ¼ av de på fastigheten belägna byggnaderna. Ur lagfartsbeviset framgick att sökandens fars sambo har förtydligande lagfart på hela fastigheten sedan den 20 augusti 2013. I ansökan uppgavs bl.a. att sökandens far och sökandens fars sambo hade fastigheten Sjöheden gemensamt i sin ägo och att bostadshuset samt senare tillbyggnader på fastigheten uppförts av dem gemensamt. Då fastighetsägande i landskapet är behäftat med restriktioner för icke-ålämningar innehar sökandens fars sambo, såsom infödd ålämning med hembygdsrätt, lagfart på fastigheten. Det gemensamma ägandet av byggnaderna samt nyttjanderätt vid den enes eventuella frånfalle har därför reglerats via särskilt avtal och inbördes testamente. Sökanden uppgav vidare att sökanden och sökandens bror enskilt men också gemensamt tillsammans med sina familjer har tillbringat en stor del av livets viktigaste tid i landskapet och under mer än 35 års tid tillbringat sommaresemester, höst- och vinterferier, deltagit vid bröllop, firat födelsedagar och bröllopsdagar samt deltagit vid diverse festligheter i landskapet. Sökandens fars och sökandens fars sambos gemensamma önskan har alltid varit att sökanden och sökandens bror samt sökandens fars sambos barn ska överta fastigheten efter deras frånfalle. Sökandens fars sambos barn har från tidigare äktenskap, via födsel och medborgarskap, möjlighet att äga fastighet i landskapet och såg därför aldrig arvsfrågan som ett problem. De hade enligt sökanden tydligt klargjort att de inte har intresse av att äga något i landskapet eller att i framtiden överta fastigheten tillsammans med sökanden och sökandens bror. Sökandens fars sambo är nu över 80 år, en ålder då ägande och skötsel av en fastighet på distans vållar mer bekymmer än glädje och där resandet till och från landskapet är påfrestande. Hennes önskan är därför att sökanden och sökandens bror får möjlighet att överta fastigheten. Sökanden var inte bosatt i landskapet och hade inte innehaft hembygdsrätt. Avsikten med förväret var fritidsbruk.

Beslut

Landskapsregeringen avslag ansökan enligt de grunder som framgår ur beslutet av den 14 februari 2023.

2. Grunderna för avslaget

Landskapsregeringen konstaterade att landskapsregeringen har gjort ett ställningstagande gällande hur separata byggnader ska bedömas enligt jordförvärvslagstiftningen (beslut 2.12.2014, ÅLR 2014/7452, nr 634 K12). Enligt ställningstagandet anser landskapsregeringen att begreppet fast egendom bör ges en innebörd som omfattar separata byggnader i dess helhet och att detta synes särskilt motiverat i samband med upplägg där det svårigen går att separera användningen av byggnaderna från användningen av den omkringliggande marken. Ur handlingarna i ärendet framgick att sökandens far har innehaft äganderätt till en kvotdel om ½ av de på fastigheten Sjöheden RNr 2:10 belägna byggnaderna. Enligt 3 § jordförvärvslagen (1975:7) för Åland får bröstarvinge utan hinder av lagen genom arv förvärva fast egendom i landskapet. Landskapsregeringen konstaterade emellertid att sökandens far jordförvävrättsligt inte har haft rätt att äga byggnaderna eftersom han inte har haft jordförvävrätt till eller jordförvärvstillstånd för dessa. Landskapsregeringen ansåg att eftersom sökandens far jordförvävrättsligt inte har haft rätt att äga de på fastigheten belägna byggnaderna är 3 § jordförvärvslagen för Åland inte tillämplig fastän det rör sig om förvärv genom arv efter förälder. Förvärvet ska således bedömas som vilket som helst annat förvärv utan släktkoppling, varför sökanden behöver jordförvärvstillstånd för att äga och besitta kvotdelarna av de på fastigheten belägna byggnaderna (jfr beslut 31.3.2022, ÅLR 2021/8640, nr 248 Rk1a). Landskapsregeringen konstaterade att huvudregeln för beviljande av jordförvärvstillstånd för fritidsboende är det som framgår ur 4 § 2 mom. 1 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd, men att ansökan inte uppfyllde samtliga villkor enligt bestämmelsen och att bestämmelsen därmed inte kunde läggas till grund för bifall av ansökan.

Eftersom ingen annan av de punkter som framgår i förordningen var tillämpliga prövade landskapsregeringen ansökan mot 12 § landskapslagen (2003:68) om jordförvävrätt och jordförvärvstillstånd. Landskapsregeringen konstaterade att sökanden inte är bosatt i landskapet och att avsikten med förvärvet var fritidsbruk, vilket talade emot ett beviljande av tillstånd. Mot beviljande talade även fastighetens storlek, dvs 5 220 m². Landskapsregeringen noterade därtill att fastigheten utgör en strandfastighet, vilka har en speciell ställning i jordförvärvslagstiftningen.

Landskapsregeringen konstaterade att syftet med jordförvärvslagstiftningen enligt 1 § jordförvärvslagen för Åland är att behålla jordegendomen på Åland i den åländska befolkningens händer och att de kriterier för beviljande av jordförvärvstillstånd som framgår ur 4 § 2 mom. 1 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd, och som möjliggör att personer som inte längre är bosatta i landskapet men som bott i landskapet Åland så länge att den aktiva, medvetna uppväxten infallit medan sökanden bott i landskapet och därigenom har en stark anknytning till Åland beviljas jordförvärvstillstånd för fritidsfastigheter då markområdet och sökandens markinnehav understiger 4 000 m², redan i sig utgör ett undantag från lagstiftningens huvudsakliga syfte. Med beaktande av detta fann landskapsregeringen inom ramen för sin prövningsrätt att det inte var ändamålsenligt att göra ytterligare avsteg från jordförvärvslagstiftningens syfte och avslag därför ansökan.3. Påståendet att det på Åland är möjligt att skilja ägandet av fastigheten från byggnaden

Ändringssökanden hänvisar till det svenska rättsfallet NJA 1985 s. 832 och konstaterar att rättsfallet bekräftar att det är möjligt även på Åland att skilja själva fastigheten från byggnaden. Sakfrågan i rättsfallet gällde huruvida svensk domstol var behörig att pröva en tvist gällande äganderätt till vissa byggnader belägna på Åland. I domen konstaterades att byggnader enligt den finska rättegångsbalken är att anse som lös egendom och att det därför inte fanns något forum i Finland för prövning av tvisten.

Landskapsregeringen konstaterar att det rättsfall som åberopas inte överhuvudtaget rör jordförvärvslagstiftningen. Av 10 § självstyrelselagen för Åland (FFS 1144/1991) framgår att om inskränkningar i rätten att med ägande- eller nyttjanderätt förvärva fast egendom och därmed jämförbar egendom i landskapet stadgas i jordförvärvslagen för Åland. Den bedömning som den svenska domstolen gjort gällande behörigt forum för den tvist som förelåg saknar således betydelse för tillämpningen av jordförvärvslagstiftningen.

Landskapsregeringen har därtill inte påstått att det juridiskt inte skulle gå att skilja själva fastigheten från byggnaden. Landskapsregeringen anser dock, i enlighet med vad som framgår av sitt ställningstagande i beslut ÅLR 2014/7452, att begreppet fast egendom i jordförvärvslagstiftningen bör ges en innebörd som omfattar separata byggnader i dess helhet och att detta även synes särskilt motiverat i samband med upplägg där det svårligen går att separera användningen av byggnaderna från användningen av den omkringliggande marken. Ägande och besittning av separata byggnader är således enligt landskapsregeringens mening tillståndspliktigt i enlighet med 2 § jordförvärvslagen för Åland. Gällande utförligare motivering till denna tolkning hänvisar landskapsregeringen till ställningstagandet, som bifogas till detta utlåtande. Landskapsregeringen noterar särskilt att det svårligen kan anses att den som äger eller besitter en byggnad inte också besitter marken som byggnaden är belägen på då det naturligtvis inte är möjligt för någon annan att förfoga över den marken. Om det skulle anses att ägande och besittning av byggnader i motsvarande fall inte är underkastat de begränsningar som framgår av jordförvärvslagen för Åland anser landskapsregeringen att syftet med jordförvärvslagstiftningen skulle urholkas eftersom konsekvensen blir att personer som saknar hembygdsrätt skulle kunna förvärva enbart byggnader i landskapet och i praktiken därigenom även besitta och förfoga över den omkringliggande marken.

Landskapsregeringen noterar avslutningsvis att självstyrelselagen för Åland och jordförvärvslagen för Åland är lagar antagna i grundlagsordning och med bifall både från Ålands lagting och Finlands riksdag. Dessa lagar ska anses vara på samma nivå som grundlagen och kan därför inte åsidosättas av bestämmelser i lagstiftning antagen på lägre nivå. Om jordförvärvslagen anses stå i strid med annan lagstiftning på lägre nivå ska jordförvärvslagen ges företräde.

4. Påståendet om att sökandens far samägt byggnaden på fastigheten med sin sambo

Ändringssökanden framför att ändringssökandens far haft öppet samägande av byggnaden på fastigheten enligt avtal. Landskapsregeringen har inte i beslutet påstått annorlunda och har i beslutet konstaterat att ändringssökandens far har innehaft äganderätt till en kvotdel om 1/2 av de på fastigheten Sjöheden RNr 2:10 belägna byggnaderna. Ändringssökanden framför dock vidare att 3 § jordförvärvslagen för Åland därmed är tillämplig gällande ändringssökandens förvärv av byggnaderna.

Landskapsregeringen konstaterar att det är möjligt att äga eller besitta fast egendom i landskapet i strid med jordförvärvslagstiftningen, men det är däremot inte tillåtet. Om fast egendom ägs eller besitts i strid med jordförvärvslagstiftningen kan landskapsregeringen vidta åtgärder med anledning av detta, främst genom tillämpning av 5-7 §§ och 9-10 §§ i jordförvärvslagen för Åland. Om fast egendom ägs i strid med jordförvärvslagstiftningen är landskapsregeringens bedömning att en senare förvärvares släktskap till den som olagligen ägt egendomen inte kan läggas till grund för jordförvärvsrätt eller beviljande av jordförvärvstillstånd, då det annars vore möjligt att förvärva fast egendom i landskapet utan att ansöka om jordförvärvstillstånd för förvärvet för att sedan överlåta egendomen till en släkting och på så vis kringgå begränsningarna i jordförvärvslagstiftningen.

5. Påståendet att sökanden har anknytning till landskapet

Ändringssökanden noterar att landskapsregeringen vid prövningen enligt 12 § landskapslagen om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd bör beakta bland annat sökandens anknytning till landskapet Åland och avsikt att fast bosätta sig i landskapet samt markområdets storlek. Ändringssökanden hänvisar sedan till vad som framförts i ansökan om ändringssökandens anknytning till landskapet, vilket även i huvudsakliga delar återgetts i landskapsregeringens beslut. Landskapsregeringen konstaterar inledningsvis att landskapsregeringen enligt 12 § landskapslagen om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd även bör beakta markområdets beskaffenhet och användningsändamål, vilket landskapsregeringen gjort i ärendet bl.a. då landskapsregeringen beaktat att det rör sig om en strandfastighet samt att avsikten med förvärvet är fritidsbruk.

Då ändringssökanden endast hänvisat till det som framgick av ansökan och inte anfört någon ny argumentation eller information gällande detta, samt då landskapsregeringen i beslutet redan beaktat sökandens anknytning till landskapet, är det för landskapsregeringen oklart vilken slutsats ändringssökanden anser att uppgifterna ska föranleda.

Landskapsregeringen noterar även att ändringssökandens fars sambo, efter att landskapsregeringen fattat beslut i ärendet, har hört av sig till landskapsregeringen och påtalat att vissa av de uppgifter som ändringssökanden uppgett gällande anknytningen till landskapet inte stämmer. Sambon har för landskapsregeringen uppgett att ändringssökanden med familj har varit max 10 dagar per år på Åland oftast mindre. Vidare har ändringssökandens fars sambo uppgett att hon och ändringssökandens far heller aldrig haft några önskemål att ändringssökanden och ändringssökandens bror skulle överta stugan efter dem.

6. **Påståendet** att landskapsregeringen inte berört möjligheten att stycka av befintlig mark att omfatta endast byggnaderna. Ändringssökanden framför att ändringssökanden ej meddelat önskemål om äganderätt till hela arealen och ej heller intresse att äga mark i anslutning till vatten, samt att landskapsregeringen i sitt beslut inte överhuvudtaget berört möjligheten att stycka av befintlig mark att omfatta endast marken runt själva byggnaderna.

Av 16 § förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland framgår att ett ärende inleds skriftligen genom att yrkandena jämte grunderna för dem anges. Det är således upp till den som inleder ett ärende att uppge sina yrkanden. I ansökan hänvisas till fastigheten Sjöhagen RNr 2:10 och det framkommer inte av ansökan något andrahandsyrkande. Vid ändringssökandens besök till landskapsregeringen den 20 december 2022 framkom dock frågetecken kring omfattningen av ansökan varför landskapsregeringen per e-post den 21 december 2022 bad ändringssökanden att komplettera ansökan med klargörande av vad föremålet för ansökan var. Av ändringssökandens komplettering i ärendet den 12 januari 2023 framgår att ansökan gällde möjlighet att, då framtida skifte görs, kunna, genom gåva eller köp, äga hela fastigheten. Landskapsregeringen anser att det således är utrett att ansökan avsett hela fastigheten Sjöhagen RNr 2:10 och att det inte förelegat något andrahandsyrkande gällande en mindre areal. Landskapsregeringen konstaterar dock även att det mot bakgrund av landskapsregeringens tidigare beslutspraxis oavsett saknas förutsättningar att bevilja ändringssökanden jordförvärvstillstånd för någon som helst areal av fastigheten.

Ändringssökanden framför även att det i 4 § 2 mom. landskapsförordningen skulle finnas ett maxkrav om 4 000 m² i 4 § 2 mom. landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd. Landskapsregeringen konstaterar att något sådant generellt krav inte finns i bestämmelsen och att ingen av de individuella punkter i bestämmelsen som förutsätter att markområdet understiger 4 000 m² är tillämpliga i ärendet. Inte heller någon av de övriga punkterna i bestämmelsen är tillämpliga i ärendet, vilket även noterats i landskapsregeringens beslut.

7. **Övrigt**

Ändringssökanden framför att handläggare och föredragande jurist uttalat att det är ett ytterst svårbedömt ärende. Landskapsregeringen konstaterar att det inte har varit svårt att bedöma huruvida tillstånd kan beviljas eller inte. Landskapsregeringen har redan innan ansökan lämnats in påtalat för ändringssökandens ombud att det är mycket osannolikt att jordförvärvstillstånd skulle beviljas, vilket framgår av e-postkonversation som bifogas till detta utlåtande. Däremot har ärendet varit ytterst komplicerat och svårt att utreda till följd av oklarheter i ansökan och i de avtalskonstruktioner som ligger till grund för ägandekonstruktionen.

8. **Sammanfattning**

Sammanfattningsvis anser landskapsregeringen inte att det i ärendet framkommit skäl att anta att landskapsregeringen vid sin bedömning skulle ha förbisett de omständigheter som framkommit till stöd för ändringssökandens ansökan eller att beslutet skulle stå i strid med tidigare beslutspraxis. Landskapsregeringen anser att landskapsregeringen har kunnat avslå ändringssökandens ansökan inom ramen för sin prövningsrätt och att beslutet inte strider mot lag samt följer landskapsregeringens beslutspraxis. Landskapsregeringen anser därför att besvaren ska förkastas.

Beslutande organ	Regeringskansli Allmänna byrån Enheten för rättsliga och internationella frågor tjänstemannaföredra
Beslutande	Slotte Michaela,
Föredragande	Mecklin Sophie,
Ärendemening	Jordförvärv i Eckerö
Motpart	

Överklagat beslut Ålands landskapsregerings beslut 14.2.2023, ÅLR 2022/6446, gällande ansökan om jordförvärvstillstånd gällande en kvotdel om ½ av fastigheten Sjöheden RNr 2:10 i Eckerö kommun samt en kvotdel om ½ av de på fastigheten belägna byggnaderna. Besvärssyrkande I besvär av den 17 mars 2023 yrkar ändringssökanden att landskapsregeringens beslut ändras att istället bevilja ändringssökanden jordförvärvstillstånd gällande fastigheten Sjöheden RNr 2:10 i Eckerö kommun. Grunder för besvärssyrkande Ändringssökanden framför bland annat att det är möjligt att på Åland skilja ägandet av fastigheten från byggnaden, att ändringssökandens far samägt byggnaden på fastigheten med sin sambo, att ändringssökanden har en anknnytning till landskapet och att landskapsregeringen inte berört möjligheten att stycka av befintlig mark att omfatta endast byggnaderna. Bemötande Landskapsregeringen anser att besvåren ska förkastas som ogrundade. Landskapsregeringen anser att det oberoende av utgången i ärendet inte finns skäl att tillerkänna ändringssökanden ersättning för rättegångskostnaderna. Grunder för bemötande Bakgrund Ansökan avsåg en kvotdel om ½ av fastigheten Sjöheden RNr 2:10 i Eckerö kommun (43-401-2-10) samt en kvotdel om ½ av de på fastigheten belägna byggnaderna. Fastigheten om 5 220 m² är belägen inom oplanerat område och är bebyggd med fritidshus. Fastigheten gränsar till vatten och till fastigheten hör andelar i samfälliga jord- och vattenområden. Till ansökan hade bifogats ett avtal, daterat den 3 januari 2003, i vilket sökandens far och sökandens fars sambo kommit överens om att det fritidshus som de uppfört gemensamt på sökandens fars sambos fastighet Sjöheden RNr 2:10 ägs till hälften var av dem och att de vid en eventuell separation således äger rätt att erhålla hälften var av värdet av fritidshuset. Till ansökan hade även bifogats ett inbördes testamente, daterat den 3 januari 2003, enligt vilket sökandens far och sökandens fars sambo förordnat att då någondera av dem avlider ska den efterlevande ha full och oinskränkt besittningsrätt till deras gemensamma fritidshus jämte fastigheten Sjöheden RNr 2:10 och att deras efterlämnade egendom efter att de båda avlidit ska skiftas enligt lag mellan deras bröstarvingar. Ansökan kompletterades med bouppteckning, daterad den 12 mars 2021, ur vilken framgick att en kvotdel om ½ av fritidshuset på fastigheten Sjöheden RNr 2:10 ingick i sökandens fars kvarlåtenskap. Till ansökan hade vidare bifogats arvsskifteshandling, undertecknad av sökanden den 10 december 2021, ur vilken framgick att sökanden och sökandens bror tilldelas en kvotdel om ¼ var av fastigheten Sjöheden RNr 2:10 och att arvsskifte av ägoandelen i fastigheten skall ske vid fastighetens slutliga försäljning och utgå från försäljningens slutpris. Sökanden kompletterade ansökan med uppgift om att ordet fastighet används felaktigt i arvsskifteshandlingen och att arvsskifteshandlingen ska förstås som att ägoandelar i byggnaderna inte har skiftats utan att de kommer att skiftas vid framtida försäljning, eller, efter det att sökandens fars sambo avlidit, enligt testamente. Ur kompletteringen framgick vidare att ansökan gäller möjlighet att, då framtida skifte görs, kunna genom gåva eller köp, äga hela fastigheten Sjöheden RNr 2:10. Således avsåg ansökan dels tillstånd att genom arv efter sökandens far förvärva en kvotdel om ¼ av de på fastigheten belägna byggnaderna, dels tillstånd att genom gåva eller köp av sökandens fars sambo förvärva en kvotdel om ½ av fastigheten samt en kvotdel om ¼ av de på fastigheten belägna byggnaderna. Ur lagfartsbeviset framgick att sökandens fars sambo har förtydligande lagfart på hela fastigheten sedan den 20 augusti 2013. I ansökan uppgavs bl.a. att sökandens far och sökandens fars sambo hade fastigheten Sjöheden gemensamt i sin ägo och att bostadshuset samt senare tillbyggnader på fastigheten uppförts av dem gemensamt. Då fastighetsägande i landskapet är behäftat med restriktioner för icke-ålämningar innehar sökandens fars sambo, såsom infödd ålämning medhembygdsrätt, lagfart på fastigheten. Det gemensamma ägandet av byggnaderna samt nyttjanderätt vid den enes eventuella frånfalle har därför reglerats via särskilt avtal och inbördes testamente. Sökanden uppgav vidare att sökanden och sökandens bror enskilt men också gemensamt tillsammans med sina familjer har tillbringat en stor del av livets viktigaste tid i landskapet och under mer än 35 års tid tillbringat sommaresemester, höst- och vinterferier, deltagit vid bröllop, firat födelsedagar och bröllopsdagar samt deltagit vid diverse festligheter i landskapet. Sökandens fars och sökandens fars sambos gemensamma önskan har alltid varit att sökanden och sökandens bror samt sökandens fars sambos barn ska överta fastigheten efter deras frånfalle. Sökandens fars sambos barn har från tidigare äktenskap, via födsel och medborgarskap, möjlighet att äga fastighet i landskapet och såg därför aldrig arvsfrågan som ett problem. De hade enligt sökanden tydligt klargjort att de inte har intresse av att äga något i landskapet eller att i framtiden överta fastigheten tillsammans med sökanden och sökandens bror. Sökandens fars sambo är nu över 80 år, en ålder då ägande och skötsel av en fastighet på distans vållar mer bekymmer än glädje och där resandet till och från landskapet är påfrestande. Hennes önskan är därför att sökanden och sökandens bror får möjlighet att överta fastigheten. Sökanden var inte bosatt i landskapet och hade inte innehaft hembygdsrätt. Avsikten med förvärvet var fritidsbruk.

Beslut

Landskapsregeringen avslag ansökan enligt de grunder som framgår ur beslutet av den 14 februari 2023.

2. Grunderna för avslaget

Landskapsregeringen konstaterade att landskapsregeringen har gjort ett ställningstagande gällande hur separata byggnader ska bedömas enligt jordförvärvslagstiftningen (beslut 2.12.2014, ÅLR 2014/7452, nr 634 K12). Enligt ställningstagandet anser landskapsregeringen att begreppet fast egendom bör ges en innebörd som omfattar separata byggnader i dess helhet och att detta synes särskilt motiverat i samband med upplägg där det svårligen går att separera användningen av byggnaderna från användningen av den omkringliggande marken. Ur handlingarna i ärendet framgick att sökandens far har innehaft äganderätt till en kvotdel om ½ av de på fastigheten Sjöhagen RNr 2:10 belägna byggnaderna. Enligt 3 § jordförvärvslagen (1975:7) för Åland får bröstarvinge utan hinder av lagen genom arv förvärva fast egendom i landskapet. Landskapsregeringen konstaterade emellertid att sökandens far jordförvärvsrättsligt inte har haft rätt att äga byggnaderna eftersom han inte har haft jordförvärvsrätt till eller jordförvärvstillstånd för dessa. Landskapsregeringen ansåg att eftersom sökandens far jordförvärvsrättsligt inte har haft rätt att äga de på fastigheten belägna byggnaderna är 3 § jordförvärvslagen för Åland inte tillämplig fastän det rör sig om förvärv genom arv efter förälder. Förvärvet ska således bedömas som vilket som helst annat förvärv utan släktkoppling, varför sökanden behöver jordförvärvstillstånd för att äga och besitta kvotdelarna av de på fastigheten belägna byggnaderna (jfr beslut 31.3.2022, ÅLR 2021/8640, nr 248 Rk1a).

Landskapsregeringen konstaterade att huvudregeln för beviljande av jordförvärvstillstånd för fritidsboende är det som framgår ur 4 § 2 mom. 1 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd, men att ansökan inte uppfyllde samtliga villkor enligt bestämmelsen och att bestämmelsen därmed inte kunde läggas till grund för bifall av ansökan.

Eftersom ingen annan av de punkter som framgår i förordningen var tillämpliga prövade landskapsregeringen ansökan mot 12 § landskapslagen (2003:68) om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd. Landskapsregeringen konstaterade att sökanden inte är bosatt i landskapet och att avsikten med förvärvet var fritidsbruk, vilket talade emot ett beviljande av tillstånd. Mot beviljande talade även fastighetens storlek, dvs 5 220 m². Landskapsregeringen noterade därtill att fastigheten utgör en strandfastighet, vilka har en speciell ställning i jordförvärvslagstiftningen.

Landskapsregeringen konstaterade att syftet med jordförvärvslagstiftningen enligt 1 § jordförvärvslagen för Åland är att behålla jordegendomen på Åland i den åländska befolkningens händer och att de kriterier för beviljande av jordförvärvstillstånd som framgår ur 4 § 2 mom. 1 punkten landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd, och som möjliggör att personer som inte längre är bosatta i landskapet men som bott i landskapet Åland så länge att den aktiva, medvetna uppväxttiden infallit medan sökanden bott i landskapet och därigenom har en stark anknytning till Åland beviljas jordförvärvstillstånd för fritidsfastigheter då markområdet och sökandens markinnehav understiger 4 000 m², redan i sig utgör ett undantag från lagstiftningens huvudsakliga syfte. Med beaktande av detta fann landskapsregeringen inom ramen för sin prövningsrätt att det inte var ändamålsenligt att göra ytterligare avsteg från jordförvärvslagstiftningens syfte och avslag därför ansökan.

3. Påståendet att det på Åland är möjligt att skilja ägandet av fastigheten från byggnaden

Ändringssökanden hänvisar till det svenska rättsfallet NJA 1985 s. 832 och konstaterar att rättsfallet bekräftar att det är möjligt även på Åland att skilja själva fastigheten från byggnaden. Sakfrågan i rättsfallet gällde huruvida svensk domstol var behörig att pröva en tvist gällande äganderätt till vissa byggnader belägna på Åland. I domen konstaterades att byggnader enligt den finska rättegångsbalken är att anse som lös egendom och att det därför inte fanns något forum i Finland för prövning av tvisten. Landskapsregeringen konstaterar att det rättsfall som åberopas inte överhuvudtaget rör jordförvärvslagstiftningen. Av 10 § självstyrelselagen för Åland (FFS 1144/1991) framgår att om inskränkningar i rätten att med ägande- eller nyttjanderätt förvärva fast egendom och därmed jämförbar egendom i landskapet stadgas i jordförvärvslagen för Åland. Den bedömning som den svenska domstolen gjort gällande behörigt forum för den tvist som förelåg saknar således betydelse för tillämpningen av jordförvärvslagstiftningen. Landskapsregeringen har därtill inte påstått att det juridiskt inte skulle gå att skilja själva fastigheten från byggnaden. Landskapsregeringen anser dock, i enlighet med vad som framgår av sitt ställningstagande i beslut ÅLR 2014/7452, att begreppet fast egendom i jordförvärvslagstiftningen bör ges en innebörd som omfattar separata byggnader i dess helhet och att detta även synes särskilt motiverat i samband med upplägg där det svårligen går att separera användningen av byggnaderna från användningen av den omkringliggande marken. Ägande och besittning av separata byggnader är således enligt landskapsregeringens mening tillståndspliktigt i enlighet med 2 § jordförvärvslagen för Åland.

Gällande utförligare motivering till denna tolkning hänvisar landskapsregeringen till ställningstagandet, som bifogas till detta utlåtande. Landskapsregeringen noterar särskilt att det svårigen kan anses att den som äger eller besitter en byggnad inte också besitter marken som byggnaden är belägen på då det naturligtvis inte är möjligt för någon annan att förfoga över den marken. Om det skulle anses att ägande och besittning av byggnader i motsvarande fall inte är underkastat de begränsningar som framgår av jordförvärvslagen för Åland anser landskapsregeringen att syftet med jordförvärvslagstiftningen skulle urholkas eftersom konsekvensen blir att personer som saknar hembygdsrätt skulle kunna förvärva enbart byggnader i landskapet och i praktiken därigenom även besitta och förfoga över den omkringliggande marken.

Landskapsregeringen noterar avslutningsvis att självstyrelselagen för Åland och jordförvärvslagen för Åland är lagar antagna i grundlagsordning och med bifall både från Ålands lagting och Finlands riksdag. Dessa lagar ska anses vara på samma nivå som grundlagen och kan därför inte åsidosättas av bestämmelser i lagstiftning antagen på lägre nivå. Om jordförvärvslagen anses stå i strid med annan lagstiftning på lägre nivå ska jordförvärvslagen ges företräde.

4. Prästståendet om att sökandens far samägt byggnaden på fastigheten med sin sambo
Ändringssökanden framför att ändringssökandens far haft öppet samägande av byggnaden på fastigheten enligt avtal. Landskapsregeringen har inte i beslutet påstått annorlunda och har i beslutet konstaterat att ändringssökandens far har innehaft äganderätt till en kvotdel om ½ av de på fastigheten Sjöheden RNr 2:10 belägna byggnaderna. Ändringssökanden framför dock vidare att 3 § jordförvärvslagen för Åland därmed är tillämplig gällande ändringssökandens förvärv av byggnaderna.

Landskapsregeringen konstaterar att det är möjligt att äga eller besitta fast egendom i landskapet i strid med jordförvärvslagstiftningen, men det är däremot inte tillåtet. Om fast egendom ägs eller besitts i strid med jordförvärvslagstiftningen kan landskapsregeringen vidta åtgärder med anledning av detta, främst genom tillämpning av 5-7 §§ och 9-10 §§ i jordförvärvslagen för Åland. Om fast egendom ägs i strid med jordförvärvslagstiftningen är landskapsregeringens bedömning att en senare förvärvares släktskap till den som olagligen ägt egendomen inte kan läggas till grund för jordförvärvsrätt eller beviljande av jordförvärvstillstånd, då det annars vore möjligt att förvärva fast egendom i landskapet utan att ansöka om jordförvärvstillstånd för förvärvet för att sedan överlåta egendomen till en släkting och på så vis kringgå begränsningarna i jordförvärvslagstiftningen.

5. Prästståendet att sökanden har anknytning till landskapet
Ändringssökanden noterar att landskapsregeringen vid prövningen enligt 12 § landskapslagen om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd bör beakta bland annat sökandens anknytning till landskapet Åland och avsikt att fast bosätta sig i landskapet samt markområdets storlek. Ändringssökanden hänvisar sedan till vad som framförts i ansökan om ändringssökandens anknytning till landskapet, vilket även i huvudsakliga delar återgetts i landskapsregeringens beslut.

Landskapsregeringen konstaterar inledningsvis att landskapsregeringen enligt 12 § landskapslagen om jordförvärvsrätt och jordförvärvstillstånd även bör beakta markområdets beskaffenhet och användningsändamål, vilket landskapsregeringen gjort i ärendet bl.a. då landskapsregeringen beaktat att det rör sig om en strandfastighet samt att avsikten med förvärvet är fritidsbruk.

Då ändringssökanden endast hänvisat till det som framgick av ansökan och inte anfört någon ny argumentation eller information gällande detta, samt då landskapsregeringen i beslutet redan beaktat sökandens anknytning till landskapet, är det för landskapsregeringen oklart vilken slutsats ändringssökanden anser att uppgifterna ska föranleda.

Landskapsregeringen noterar även att ändringssökandens fars sambo, efter att landskapsregeringen fattat beslut i ärendet, har hört av sig till landskapsregeringen och påtalat att vissa av de uppgifter som ändringssökanden uppgett gällande anknytningen till landskapet inte stämmer. Sambon har för landskapsregeringen uppgett att ändringssökanden endast varit på enstaka dagsbesök och har hyrt stuga vid ett par tillfällen på annan ort på Åland. Vidare har ändringssökandens fars sambo uppgett att hon och ändringssökandens far heller aldrig haft några önskemål att ändringssökanden och ändringssökandens bror skulle överta stugan efter dem.

6. ~~P~~åståendet att landskapsregeringen inte berört möjligheten att stycka av befintlig mark att omfatta endast byggnaderna. Ändringssökanden framför att ändringssökanden ej meddelat önskemål om äganderätt till hela arealen och ej heller intresse att äga mark i anslutning till vatten, samt att landskapsregeringen i sitt beslut inte överhuvudtaget berört möjligheten att stycka av befintlig mark att omfatta endast marken runt själva byggnaderna.

Av 16 § förvaltningslagen (2008:9) för landskapet Åland framgår att ett ärende inleds skriftligen genom att yrkandena jämte grunderna för dem anges. Det är således upp till den som inleder ett ärende att uppge sina yrkanden. I ansökan hänvisas till fastigheten Sjöhagen RNr 2:10 och det framkommer inte av ansökan något andrahandsyrkande. Vid ändringssökandens besök till landskapsregeringen den 20 december 2022 framkom dock frågetecken kring omfattningen av ansökan varför landskapsregeringen per e-post den 21 december 2022 bad ändringssökanden att komplettera ansökan med klargörande av vad föremålet för ansökan var. Av ändringssökandens komplettering i ärendet den 12 januari 2023 framgår att ansökan gällde möjlighet att, då framtida skifte görs, kunna, genom gåva eller köp, äga hela fastigheten. Landskapsregeringen anser att det således är utrett att ansökan avsett hela fastigheten Sjöhagen RNr 2:10 och att det inte förelegat något andrahandsyrkande gällande en mindre areal. Landskapsregeringen konstaterar dock även att det mot bakgrund av landskapsregeringens tidigare beslutspraxis oavsett saknas förutsättningar att bevilja ändringssökanden jordförvärvstillstånd för någon som helst areal av fastigheten.

Ändringssökanden framför även att det i 4 § 2 mom. landskapsförordningen skulle finnas ett maxkrav om 4 000 m² i 4 § 2 mom. landskapsförordningen om jordförvärvstillstånd. Landskapsregeringen konstaterar att något sådant generellt krav inte finns i bestämmelsen och att ingen av de individuella punkter i bestämmelsen som förutsätter att markområdet understiger 4 000 m² är tillämpliga i ärendet. Inte heller någon av de övriga punkterna i bestämmelsen är tillämpliga i ärendet, vilket även noterats i landskapsregeringens beslut.

7. Övrigt

Ändringssökanden framför att handläggare och föredragande jurist uttalat att det är ett ytterst svårbedömt ärende. Landskapsregeringen konstaterar att det inte har varit svårt att bedöma huruvida tillstånd kan beviljas eller inte. Landskapsregeringen har redan innan ansökan lämnats in påtalat för ändringssökandens ombud att det är mycket osannolikt att jordförvärvstillstånd skulle beviljas, vilket framgår av e-postkonversation som bifogas till detta utlåtande. Däremot har ärendet varit ytterst komplicerat och svårt att utreda till följd av oklarheter i ansökan och i de avtalskonstruktioner som ligger till grund för ägandekonstruktionen.

8. Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser landskapsregeringen inte att det i ärendet framkommit skäl att anta att landskapsregeringen vid sin bedömning skulle ha förbisett de omständigheter som framkommit till stöd för ändringssökandens ansökan eller att beslutet skulle stå i strid med tidigare beslutspraxis. Landskapsregeringen anser att landskapsregeringen har kunnat avslå ändringssökandens ansökan inom ramen för sin prövningsrätt och att beslutet inte strider mot lag samt följer landskapsregeringens beslutspraxis. Landskapsregeringen anser därför att besvaren ska förkastas.